

En sommeraften ved dæmningen

Tekst og fotos: Ole Jensen

Den 1. juni 2002 fyldte Hindenburg-dæmningen til Sild 75 år, og da sommerferien stod for døren, kunne man da lige kigge forbi. Jeg besluttede mig for at tage ud til det yderste punkt på fastlandet – dér, hvor dæmningen forcerer det yderste dige – og "bestille" en overnatning. – I min bil ...

Datoen var den 2. juli, og sommeren virkede som om den havde tænkt sig at slå alle rekorder – hvad nedbør angik! Dagen bød da på regn, men også mange flotte solglimt blandt de store, imponerende cumuluskyer. Hen imod aften blev det dog mere og mere skyfrit, så det tegnede godt til en picnic med overnatning på det frem-skudte dige – i øvrigt kun tre en halv km fra Danmark. Så da NVAG havde passeret indkørselssignalet til Lindholm med aften-

godstoget til Maschen, heldigt nok med den blå/sølv 203 og nitten vogne, begav jeg mig mod nord-vest.

Ude i Friedrich-Wilhelm-Lübke-Koog fandt jeg det perfekte sted. Vejen ("Schlechte Wegstrecke", forkyndte et skilt) endte ved bandedæmningen, hvor denne kravler over diget, med en fænomenal udsigt over vadehav og marsk – og dæmningen. Rigtignok et sted med højt til loftet og masser af frisk luft. Herude er man ikke særlig stor, nærmest en minimal brik i en helt overvældende natur. Sceneriet domineres af tusinder af får, masser af harer og vadehavsfugle, samt hen på de små timer: en sand invasion af snegle i det fugtige græs! Og så selvfølgelig togene ... Omkring fem i timen; biltog og Regional-Bahn-tog, alle med 218. Lidt enerverende,

vil flere nok mene. Og dog.

Variationerne stod vejrliget nemlig for, og gjorde det helt fint. Et næsten konstant skift mellem sol og regn gav mangan et flot skue. Lidt før kl. 21 gik himlen mod nord-øst helt i sort, og den lave sol brød netop igennem. En stump regnbue viste sig på nordhimmelen. Kom der dog bare et tog fra Niebüll nu ... Det gjorde der! 218 221 med et Regional-Bahn-tog brummede mod Sild med gyldent lys på fronten og mørk baggrund. Flot! Netop denne aften "udeblev" solnedgangen desværre. Det havde ellers været en værdig afslutning på en smuk naturoplevelse, men gigantiske cumuluskyer dominerede næsten totalt himlen i nord-vest.

Toggangen stiltede af i takt med lysets forsvinden, og jeg begyndte at indrette mig

for natten. Pludselig kom der nogle kraftige vindstød efterfulgt af regn – megen regn! En klar fordel at biler er hule inden i! Hvor utroligt det end lyder, er det faktisk hyggeligt at overnatte under sådanne forhold med vinden og regnen piskende mod bilen. Husk endelig mad og drikke. Men det er vel overflødigt at nævne, at man ikke ligefrem føler sig udhvilet efter sådan en nat. Især ikke når NVAG allerede kører mod Sild ved halv seks-tiden – desværre i det mørke og regnfulde vejr, den 3. juli 2002 bød på.

Trods alle strabadser, syntes jeg det var alle tiders måde at fejre Hindenburg-dæmningsens runde fødselsdag på – prøv selv at tage derud. Sådan kan man nemlig også være jernbaneentusiast ...